

[Niels Frederiksen.]

for Præster og overfor Rigmænd. Jeg tror, at det var det, der gjorde, at Valget fik det Udslag, som det fik. Det er muligt, at den ærede Ordfører mener, at han var en misforstaaet Dygtighed som Statsmand, og at Vælgerbefolkningen i April begik en stor Fejl ved at kassere ham som politisk Fører og Statschef her i Danmark, men det er nu en Gang en Kendsgerning, som man kommer til at forlige sig med. Der kan efter min Mening ikke være nogen som helst Grund til at kredse om Aastedet som en anden Forbryder, det er nu en Gang sket.

Dernæst brugte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ogsaa i sin kritiske Gennemgang af de politiske Forhold den Vending, at nu var der jo kommet denne Samlingsregering; hvor det lille radikale Parti var opsuget af det store socialdemokratiske Parti. Det er imidlertid den Slags politiske Paastande, som man i Argumenternes Fatigdom maa anvende for at faa noget ud af en politisk Ordførelse. Forholdet er paa dette Omraade saadan, at der for første Gang har været skabt den politiske Arbejds metode, at to Partier er enedes om at danne en fælles Regering paa det Grundlag, at begge Partier med samme Ret og Ansvar er gaaet ind for Ledelsen af Landets Politik efter Valgdagens Bud. Der er slet ikke Tale om nogen Opsugning af det ene Parti overfor det andet, men der er Tale om at arbejde i Fællesskab med de Ideer, de Tanker, de Forslag, hvorom begge Partier kan enes, og jeg kan ganske tiltræde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Bemærkninger om, at dette Samarbejde i den forløbne Vinter er foregaaet paa en saadan Maade, at vi radikale Venstremænd har intet at beklage os over, og naar vi er tilfredse og mener, at der er taget det Hensyn overfor os og vore Meninger, som vi kunde paaregne og kræve, vil jeg frabede mig Medynk fra andre Partiers Side, det er ganske overflødig. Naar vi ikke har mærket noget til Opsugning, tænker jeg ogsaa, det er Fantasifostre af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Saa kom det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med nogle Betragtninger, som jeg ogsaa synes var baade letkøbte og uden virkelig Værdi. Det ærede Medlem mente, at det, som den højtærede Regering nu stræbte efter, var at blive af med Rigsdagen saa hurtigt som muligt, for Sommerferiens Glæder ventede dem. Ja, jeg ved ikke rettere, end at Venstre ellers altid har fremført, at det bedste og det rigtigste var, at vi blev fri for Sommersamlinger og endte vort Arbejde herinde til April. Hvorfor skal

det saa være anderledes, naar den nuværende Regering bestræber sig for at opnaa det samme? Det forekommer mig, at det er en Argumentation og en Betragtning maade overfor politiske Modstandere, der ikke har saa forfærdelig meget med Saglighed at gøre. Det er en Kendsgerning, at det politiske Arbejde er fremmet i denne Sal med al den Styrke og Fart, som man kan forlange. Det er kun fra i Gaar, at man hører en voldsom Kritik mod det hastige Arbejds tempo, som bliver paalagt Medlemmerne i dette høje Ting.

Dernæst er det ogsaa, forekommer det mig, noget letkøbt, naar man kritiserer, at Regeringen ikke er i Stand til at faa gennemført de Spørgsmaal og Ting, som man selv forhindrer. Man gør jo alt muligt for at lægge Sten i Vejen for de politiske Reformforslag, som den højtærede Regering har fremsat.

Angaaende de enkelte saglige Spørgsmaal, som blev fremdraget af Ordførerne, skal jeg nævne et, som blev fremført af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det var hans Kritik af den Anmærkning paa Finansloven, der gaar ud paa at give Tilskud til Garanti overfor Sukkerroedyrkerne om en bestemt Sukkerroeprijs. Det ærede Medlem kritiserede i sin Ordførelse stærkt denne Foranstaltning og pegede paa, at det vilde vist være vanskeligt for den høje Regering og de Partier, der havde gennemført denne Anmærkning paa Finansloven, at tage Konsekvenserne af en saadan Foranstaltning; der kunde komme Tider for det danske Landbrug paa andre Omraader, hvor enkelte Produktionsgrene kunde komme ud for store Vanskeligheder. Det sidste skal indrømmes, der kan komme Forhold og Konjunktursvingninger af forskellig Art, som kan give til Resultat daarlige Tider og daarlige Arbejds vilkaar for det danske Landbrug. Men her staar vi overfor et Spørgsmaal indenfor dansk Landbrug, som alle Partier gennem Aar har anerkendt for at være af en saadan Art, at der maatte arbejdes under Toldbeskyttelse, under Tilskud fra Forbrugerne til den paagældende Produktion. Der er blot den Forskel mellem den nuværende Ordning og den hidtil gældende, at her siger Regeringen aabent og ligetil, at skal jeg have en Haandsrækning fra det offentlige, skal den være af den Art, at den ikke virker prisfordyrende, og dernæst skal hver Borger i Landet vide, at Staten paa hele Folkets Vegne af arbejdsmæssige og andre Grunde giver det direkte Tilskud. Jeg for mit Vedkommende kan ikke forstaa den Indignation, man viser overfor denne Haandsrækning fra